

STUDENTEN-WEEKBLAD.

Redacteuren: F. A. Bodenheim, J. B. H. Coenen, D. de Iongh Wz.,
A. C. A. Plasschaert, C. E. van der Stok, Th. F. Vreede.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f3,50, bij vooruitbetaling f3,— per jaar.

De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

UITGEVER:
J. WALTMAN Jr.
DELFT.

Inzendingen die Dinsdagmiddag 12 uur niet aan het redactie-adres zijn bezorgd, kunnen niet meer in het eerstkomend nummer worden opgenomen.

Het adres voor redactie en administratie is: Binnenwatersloot 33.

Het vertrek van Professor Zeeman.

Waar het vertrek van Professor Zeeman zoo algemeen betreurd wordt onder de ingeschrevenen aan de P. S. meent de Redactie van het Studenten-Weekblad, dat zij niet mag nalaten in dit blad te gewagen van de hoogachting, die hij geniet onder ons.

Zij, die de colleges van Professor Zeeman kennen, weten hoe helder en duidelijk die zijn. De eenige klacht, die ik een enkele keer eens vernam, was, dat zij te duidelijk waren.

Zoo'n verwijt spreekt meer als talrijke loftuitingen. Vooral onder de C₁ is de onrust groot, daar zij midden in den cursus Theoretische Mechanica zijn en allerlei bange verwachtingen koesteren over Professor Zeeman's opvolger.

Het hemd is echter nader dan den rok en het ware te veel gevegd van Professor Zeeman om alleen aan ons te denken.

Wij hebben het onze gedaan om het kwaad te keeren. Op zijn voorlaatste vergadering nam het Corps aan een motie om Professor Zeeman te verzoeken aan de P. S. te blijven. Deze motie is van temeer gewicht, wanneer men bedenkt, dat het Corps zich geheel geplaatst heeft buiten de Studiebelenen. Het heeft alles niet gebaat en wij hebben dus te berusten in het verlies.

Wij wenschen Professor Zeeman in zijne nieuwe omgeving toe evenveel hoogachting als hij hier ondervond.

REDAKTIE.

Maskerade-plannen.

Naar aanleiding van het op de Corpsvergadering op den 30sten April jl. uitgebrachte verslag van de Voorloopige Feestcommissie wenschte ik gaarne eenige opmerkingen te maken over de te houden Maskerade in het volgend jaar.

Genoemde commissie oppert in haar verslag het plan het onderwerp van de Maskerade te kiezen uit de geschiedenis van een Oostersch volk. Ik apprecieer ten zeerste het streven van de commissie om iets geheel nieuws te geven maar wil hier toch eenige bezwaren aangeven tegen deze manier om tot dat doel te geraken.

Het komt mij voor dat ten eerste een optocht van een Oostersch volk in een stad als Delft met nauwe straten en grachtjes al heel slecht zou passen en weinig voldoen aan de verwachting.

Een tweede bezwaar lijkt mij ook de weinige overeenstemming van de verdere viering van het lustrum met de gewoonten van een Oostersch volk. De bals en soirées toch zullen blijven bestaan en het draagt tot opluistering daarvan bij dat de deelnemers aan de Maskerade er gecostumeerd verschijnen. Nu is het dunkt mij vreemd om een Oosterling, een Arabier bijvoorbeeld aan een quadrille, laat staan een wals, te zien deelnemen. De costumes zouden er zich ook slecht toe leenen en zeer hinderlijk zijn. Ik vrees dat in zoo'n geval velen zich maar weer spoedig in een „politiekje” zouden steken.

Verder zouden mijns inziens velen van de deelnemers gegrimmeerd moeten worden om hen van een meer passende

gelaatskleur te voorzien, want een Oosterling met een blank, Hollandsch gezicht komt toch niet veel voor. Dit grimeeren zou voor den optocht alleen heel goed gaan, maar om het drie of vier dagen zoo vol te houden is niet alles.*)

Ten stotte nog het volgende. Voor het slagen van een Oostersch feest komt het mij voor, dat wel strikt noodzakelijk is buitengewoon mooi en helder weer. Is het, waarmee in ons land toch zeker wel rekening gehouden mag worden, een bewolkte lucht, niet eens gesproken van mogelijke regen, dan voldoet een Oostersche optocht in het geheel niet.

Ik geloof daarom dat het wenschelijker zou zijn het onderwerp, zoo mogelijk, uit de Vaderlandsche geschiedenis te kiezen of anders uit die van een land, dat in gewoonten en toestand meer met het onze overeenkomt. Ik geef toe de keuze zal zeer moeilijk zijn om eens iets nieuws te geven, maar misschien is er nog wel wat te vinden.

Velen zullen misschien zeggen: waarom wacht je niet met die bezwaren tot dat er een meer definitief voorstel van de Maskerade Commissie gekomen is, doch ieder weet dat, als er eenmaal een plan gevormd is het veel moeite en tijd kost om weer aan iets anders te beginnen.

W. E. J. BERG.

*) Het omgekeerde: van de vele katjangs echte Hollanders te maken is nog veel moeilijker.

Noot van de RED.

Lentelied.

De jonge lent' is opgestaan,
Met voorjaar's geuren zwoel belaan,
Met nieuwe leefkracht zwaar bevrucht
In wonder-frisschen groenen pracht.

De dorre takken, die zoo lang,
Voor winterstormen schuw en bang,
Weemoeds-bruin daar stonden droomen,
Hebben 't nieuwe lied vernomen:

Het lied van d'eewig keer'nde jeugd,
Lente-schoon en voorjaar's zegen;
Van nieuw geluk en zaal'ge vreugd.

Lente! Gij geeft aan dit leven
Zoete bekoor'ng, subliem geneugt,
Nieuwe kracht aan ieder streven!

HOLDA.

Burgerlijke taktiek.

Dat de christelijke staatsman, die thans het heft in handen heeft en zich in het buitenland als absoluut heerscher heeft laten bewieroken en interviewen, bij de jongste Kamerverkiezingen eene oneerlijke taktiek gevolgd heeft met de leuze „geloof tegen ongelooft” aan te heffen, wie zal zulks durven ontkennen?

Het is hier de plaats niet om voor de zooveelste maal aan te toonen, dat de „kleine luyden” er niet veel van zullen merken, dat nu, inplaats van de liberale, de uit verschillende heterogene elementen bestaande clericale bourgeoisie het regeeringskasteel bezet houdt.

Is de vorige regeering er steeds op bedacht geweest, de vette baantjes, zooveel mogelijk onder hare vriendjes te verdeelen, thans is het de beurt aan de christelijke bourgeoisie. Voor de „kleine luyden” weet de christen-democraat niet anders te vinden dan het haringspeetsters-ontwerp.

De christelijke arbeiders zullen gelegenheid te over hebben om in te zien, dat, daar waar het hunne belangen betreft, aan de regeeringstafel geloovige en ongeloovige, liberaal en clerikaal, „openbaring” en „rede” elkander de hand zullen reiken om aan hunne bescheiden eischen den kop in te drukken.

Teleurstelling zal zich van hen meester maken indien zij tot de ontdekking komen, dat de trein, die hen brengen zou naar het beloofde land der Sociale Wetgeving, eene verkeerde richting opgaat. Eene angstige verbazing zal over hen komen, indien de christelijke machinist, die op de locomotief staat, blijkbaar zijn vak niet verstaat. Wat toch zien zij gebeuren!

De locomotief beweegt zich niet naar voren, doch naar achteren, naar verlenging van nachtelijken arbeid voor arbeidsters bij de haringspeterij.

Zullen de geloovige arbeiders inzien, dat zij van een ministerie, dat „gedekt is door Godsbanieren” evenmin iets te verwachten hebben?

Zullen zij beseffen, dat de grenslijn niet zoodanig verloopt, dat aan den eenen kant de geloovigen en aan den anderen de ongeloovigen staan, maar dat in werkelijkheid de strijd gevoerd wordt tusschen kapitaal en arbeid, tusschen bezitters en niet-bezitters?

Trouwens, dat aldus de onderlinge stand der partijen is en niet anders, blijkt wel daaruit dat de sociaal-democratie door alle partijen, christelijk of onchristelijk, als hun gemeenschappelijke vijand beschouwd wordt.

Wel is waar blijft de harmonie tusschen de verschillende bladen der burgerlijke pers niet altijd onverstoord; indien het echter er op aankomt, scharen zij zich, door hun instinct gedreven, onder hetzelfde kapitalistische vaandel om met veel geraas en getier het roode spook telijf te gaan.

Dat zij den strijd niet altijd even fair en ridderlijk voeren, dat baart hun geen zorg. Laster en verdachtmaking worden net zoo goed in het wapenhuis van de burgerlijke vertegenwoordigers van de „Koningin der aarde” gevonden als de kabaalwoorden „vaderlandsliefde” „godsdienst” enz.

Ik heb hier niet spciaal het oog op walgelijke scheld blaadjes als de Katholieke Werkman” (welks redactie wil zij consequent wezen, het beruchte pamflet „Allemaal socialist?” wel als eene meesterlijke bestrijding moet opvatten!); zels deftige bladen als de „Standaard”, de „Nieuwe Courant”, de „Nederlander” enz schijnen soms alle gevoel van eigen waarde afgelegd hebben.

Voor de Standaard schijnt zich hierin eene bepaalde reputatie te willen verwerven.

Heeft de Redactie van dit anti-revolutionaire blad eenigen tijd geleden hare woede gekoeld op den persoon van Mr. Troelstra, omdat de door de S. D. A. P. in haar congres te Groningen genomen resolutie aan al hare verwachtingen omtrent scheuring in de partij totaal den bodem insloeg, zij achtte het niet beneden zich om in haar nummer van 22 April j. l. te schrijven, dat Mr. Troelstra het Gooi rondtrekt met zijne preek over „de Brandkast beschermd door Bijbel en Wierookvat” en zulks terwijl in „Het Volk” van 4 April er speciaal in een hoofdartikelje de aandacht op gevestigd wordt, dat de juiste titel is: „De brandkast beschermd met Bijbel en Wierookvat.” (Het zal wel overbodig wezen te betoogen, dat men den eersten titel gemakkelijk om kan smeden tot een wapen tegen het socialisme.)

Een onschuldige grap, door den Brusselschen correspondent van „Het Volk” in zijn verslag uitgehaald, wordt in het gewezen orgaan van Dr. Kuyper in zijn nummer van 21 April direct gekwalificeerd als: „geniepige goedprating van moord met voorbedachten rade!” Wat zegt de etische „volksman” Talma wel van zulk geknoei van zijn partij blad?

Is soms de christelijke ethiek ook vereenigbaar met de misselijke, grof-aanstellerige manier, waarop de redactie van de „Standaard” met hare royalistische gevoelens te koop loopt?

Vermakelijk daarentegen is de „Nieuwe Courant.” Deze warme pleitbezorgster der Enschedesche fabrikanten, weet in haar avondnummer van 2 Mei o. a. te vertellen, dat het 1 Mei feest der Duitsche sociaaldemocraten, vooral in Berlijn, tamelijk wel in het water gevallen is.

Wij weten wel beter!

Ook bestaat er niet de minste reden, om ons druk te maken over de mogelijkheid, in de Belgische correspondentie van dit Haagsche blad geopperd, omtrent eene scheuring in de Belgische sociaaldemocratische partij.

Immers, tijdens den in de S. D. A. P. gevoerden schoolstrijd, zag de redactie ook reeds de schim der tweedracht in het socialistische kamp ronddwalen.

IJdele hoop!

Dat bij gelegenheid van de kwestie in deze dagen: nl. het oproepen der lichtingen 95, 96, 97, het natuurlijk de socialisten zijn, die het moeten ontgelden, spreekt van zelf.

Hoor slechts wat het vrij-antirevolutionaire orgaan van den heer De Savornin Lohman noodig vindt, den volke te verkondigen. Na eerst betoogd te hebben, dat de sociaaldemocraten niet de minste reden hadden om juichkreten aan te heffen over de indiening van het wetsvoorstel Lohman c.s. schrijft hij verder aan hun adres:

„Dezen waren juist op weg roet in het eten te werpen, en zouden daarin ook geslaagd zijn, wanneer niet onder de politici van andere partijen een hogere standaard van „politiek gold dan die der sociaal-democraten”.

Nu weten wij het. De andere partijen houden er een hooger standaard van politiek op na!

Eene definitie hiervan geeft de „Nederlander” ons niet.

Is het soms hogere politiek, die de Kamer de billijke motie Schaper (over de weigering van den minister van Justitie omaan een vader verlof te geven, zijne stervende dochter te bezoeken) deed verwerpen? Of wordt die hogere standaard soms gedestilleerd uit het feit, dat er in ons Parlement door niemand, behalve door de socialisten, geprotesteerd werd tegen den moord, op den fuselier Kleveringa gepleegd, noch tegen het brutale machtsmisbruik van den luitenant ter zee Tuckerman tegenover een mindere?

Zal misschien straks het aannemen van het haringspeetsters, ontwerp, waardoor het huisgezin („de cel van het maatschappelijk leven”, zooals Dr. Kuyper dat zoo graag zegt), uit zijn verband gerukt wordt in de oogen van „de Nederlander” ook al als bewijs moeten gelden voor de waarheid van zijne bewering?

De heer Lohman moge dit alles misschien hogere politiek noemen, de sociaal-democraat wenscht aan al dat burgerlijk geknoei en gescharrel niet mede te doen!

Zoo grijpt de bourgeoisie elke gelegenheid aan, om het socialisme te beschimpen en te bekladden.

Welk een verblindheid echter om te meenen, dat men tegenover het door bekwame manschappen bediende geschut der tegenpartij, dat in de kapitalistische vesting reeds zoo menige bres geschoten heeft, volstaan kan met het gebruik van proppenschietsters!

Edoch, nog een ander wapen staat der bourgeoisie ten dienste: het leger. De jongste gebeurtenissen in België toch leeren ons, dat zij niet aarzelt om hare onrechtmatige privilegiën, desnoods met geweld te handhaven en de kreten om recht van het onderdrukte proletariaat in bloed te smoren.

Is het dan ook wonder, dat schier de gansche burgerlijke pers in koor den lof van het leger bezingt?

Doch genoeg!

Groot zijn de machten van vooroordeel en egoïsme waartegen onze moderne beweging te kampen heeft.

Des te schooner zal hare overwinning zijn!

PH. A. BANNET.

Uitgestootenen van de Maatschappij.

Iets over het streven van de vereeniging „Onderlinge Vrouwenbescherming.”

Deze brochure in zeer beknopt formaat stelt zich ten doel het steunen van „twee categoriën van paria's”: de ongehuwde moeder en het buiten echt geboren kind.

Waar en de wet en de publieke opinie ten dezen opzichte nog zoo verregaand achterlijk zijn, behoeft het ons niet te verwonderen, dat alom menschen, vooral vrouwen, opstaan

en zich aaneensluiten om het lot dier onrechtvaardig-uitgestootenen te verbeteren.

Dat het vooral de vrouwen zijn, die in dezen den eersten stoot aan een vervorming der publieke opinie moeten geven is vrij duidelijk, doch dat zij in hun strijd voor wat recht en waar is alleen zullen staan, geloof ik niet. Onder de talloze jonge mannen, die door hunne ontwikkeling in staat zijn zich onafhankelijk te maken van die publieke moraal, dat bekrompen, wreede, door de traagheid der groote massa steeds achter zijnde, „Gewissen der Gemeinschaft”, en langzamerhand een eigen moraal, berustende op eigen geweten en verstand vormen, zullen er ongetwijfeld velen zijn die zich boven het brutale mannelijke egoïsme weten te verheffen en zij aan zij met die vrouwelijke pionniers den schoonen strijd tegen domheid en achterlijkheid zullen strijden.

De brochure, die op duidelijke, zakelijke wijze het doel der vereeniging mededeelt, en verder eenige touchante feiten en daarmee samenhangend ingrijpen der vereeniging schetst, is inderdaad zéér lezenswaard en mag vooral op de leeszaal der sociëteit „Phoenix” niet ontbreken!

De prijs is slechts 10 cent.

J. B. H. COENEN.

Is verachting der prostituée gemotiveerd?

Velen die met aandacht de artikels van den heer R. Van Der Mey¹⁾ tegen het stuk „Over 't geslachtsleven” van mevrouw Dr. Aletta H. Jacobs hebben gelezen, zullen — hoe de dikwijls ergerlijk-verwaten toon en weinig gentlemanlike personaliteiten hen ook mogen gestuit hebben — tot de conclusie gekomen zijn, dat er ongetwijfeld een groote grond van waarheid in de beweringen van genoemden heer schuilt.

Met behulp van ettelijke zéér-zwaar-wegende citaten is het hem vrijwel gelukt aan te toonen, dat inderdaad de geslachtsdrift bij den man sterker is dan bij de normale vrouw, dat dus onmogelijk dezelfde eischen van moraliteit aan man en vrouw gesteld kunnen worden en dat het onjuist is te beweren, dat de „arme ongehuwde moeder het leger der prostituées op de been houdt!”

Tegenover het inderdaad vrij zwakke getheorizeer van mevrouw Jacobs stelt hij op ondervinding en statistieken berustende en door mannen-van-naam erkende feiten, zoodat het den lezer niet moeilijk valt een keuze te doen.

Des te meer verbaast het dat de heer Van der Mey, wiens meeningen dus op ernstig-wetenschappelijken grondslag berusten, in zijn conclusies ontzettend onlogisch kan zijn.

In zijn tweede artikel („Minerva” van 1 Mei 1902) komt o. a. het volgende voor: „Over prostituées ware het evenwel te wenschen, dat ook mannen een strenger oordeel velden, dat zij haar evenzoo verachten als elke eerbare vrouw haar uit 't diepst van haar hart verfoeit, dat zij „zich niet met dergelijke laaggezonden schepsels afgaven „en niet in allermisplaatste sentimentaliteit haar niet zelden „tot concubine, ja echtgenooten namen.”

Het laatste gedeelte moge men misschien om utiliteitsredenen toestemmen, die verachting en verfoeing der prostituée is in waarheid hoogst-bespottelijk en getuigt van groote bekrompenheid.

Het volmaakt-ongemotiveerde en dus misdadige van een dergelijke verachting volgt onmiddellijk uit het volgende door den heer Van der Mey zélf gebruikte citaat:

„Die letztere (die Prostitution) füllt ihre Reihen aus der „Zahl der degenerierten, sich wesentlich von der normalen „Frau unterscheidenden Weiber, deren abnormale Anlagen „in den verschiedensten Abstufungen von den geringfügigeren Defekten der Gelegenheitsprostituirten bis zum „ausgesprochenen Bilde des moralischen Irreseins beobachtet „werden”.²⁾

Hoe iemand, die dit aanhaalt en dus waar oordeelt, nog de genoemde verachttings-ban kan uitspreken is mij en waarschijnlijk menig ander een „unauflosbar” raadsel. Men erkent dus, dat de prostitute een „entartete”, gedegeneerde is, weet, dat hysterie wel degelijk als een ziekte moet beschouwd worden en: . . . veracht en verfoeit haar! Dit is dunkt mij zoo onwetenschappelijk en bekrompen mogelijk.

Het doet denken aan de tijden toen men krankzinnigen — eveneens zieken en ontaarden — als misdadigers be-

schouwden en hen, in ketens geklonken, op straat aan de wreedheid en spot van het onwetende, rude gepeupel overleverde. Tegenwoordig vindt men zoo iets haast onbegrijpelijk, het toppunt van onwetendheid en dierlijke wreedheid, men is reeds lang tot een andere opvatting gekomen, verpleegt de krankzinnigen met liefde en medelijden en wat die andere ontaarde, zieke — de prostituée betreft — zou men nog steeds op dat voor-wereldlijke standpunt staan!?

Waarlijk het is onbegrijpelijk en weerzinwekkend!

Integendeel, tegenover de prostituée evenals tegenover de krankzinnige past slechts één gevoel: dat van medelijden, diep-medelijden en groote deernis! Deernis met het ellendige bestaan, dat zij leidt, huivering voor het vreeselijke einde, dat in de toekomst haar tegen-grauwte. En zoo ge dit weet, bekrompen moralist, waag het dan nog haar te verachten, te verstooten!

En dan gij „eerbare vrouw” ga voort haar uit het diepst van uw hart te verfoeien!

Gij zelf ontvangt de verpletterende terugslag van uw dom, misdadig bedrijf.

Leert de moderne wetenschap, dat zelfs de normale mensch ontoerekenbaar voor zijn daden is,³⁾ hoe veel meer is dit niet het geval met de abnormale mensch, de gedegeneerde!

Het ware te wenschen, dat deze elementaire waarheden meer algemeen ingang vonden en de „fatsoenlijke” maatschappij haar houding van hautain-verachten prijs gaf en evenals dat van de krankzinnige, ook het lot van de prostituée trachtte te verzachten en te verbeteren!

Mei 1902.

J. B. H. COENEN.

1) „Minerva” 24 April en 1 Mei 1902.

2) Dr. C. Ströhmborg geneesheer aan het stedelijk hospitaal te Dorpot, die ± 500 prostitutees behandelde.

3) Dr. Aletrino.

Berichten en mededeelingen.

Het bestuur der Sociëteit Phoenix heeft zich als volgt geconstitueerd:

- O. C. A. van Lidth de Jeude, President.
- A. Plate, Secretaris.
- A. B. Hulshof Pol, Thesaurier.
- D. de Jongh Wzn., Bibliothecaris.
- W. Hartjens, Commissaris van het Consumabel.
- R. P. Vos, Commissaris van den Inventaris.
- J. P. van der Leeuw, Commissaris, Archivaris.

Op de Bibliotheek van de S. P. zijn afgeschaft de volgende tijdschriften:

- Het Rijwiel,
- Le Courrier Français,
- Het Nederlandsche Dagblad,
- Harper's Weekly,
- Pick me up,
- La vie illustrée,
- Wereldkroniek,
- Volksblad (opgehouden),

en aangeschaft de volgende:

- Katholiek Sociaal Weekblad,
- Die Musik,
- Onze Kunst,
- Theosophia,
- Reynold's Newspaper,
- Economist,
- De Week.

Door den Senaat zijn gesteld als kandidaten voor de feestcommissie de volgende heeren:

- C. van der Hoeven.
- Hogerwaard.
- L. Mangelaar Meertens.
- Fentener van Vlissingen.
- J. H. C. Salberg.
- Slothouwer.
- B. C. van den Steenhoven.

Eventueele stemming Woensdag 14 Mei en Donderdag 15 Mei.

Gevoonden: Een plaatsvervanger van den bek op pooten.

Telegrammen.

Men meldt ons uit P. S. een gevecht van 2 baarden.
Uitslag onbekend.

Correspondentie.

Aan J. O. Uw versje zal na uw dood geplaatst worden.

ADVERTENTIEN.

LONDEN.

Geschikte gelegenheid tot tijdelijk verblijf in
het zeer gunstig gelegen PENSION van
Miss BUCKLAND,
3 Upper George Street, Great Cumberland Place,
West-End.

Matige prijzen. Pension van af 5 shillings daags.
Men spreekt Hollandsch.
Inlichtingen te bekomen bij den Heer J. WALTMAN JR.

Heden verscheen:

LOUIS COUPERUS. De Boeken der kleine Zielen II.

HET LATE LEVEN.

Ingenaaid f 4,25. Gebonden f 4,90.

Verkrijgbaar bij den Boekhandelaar J. WALTMAN JR.

Bij den Boekhandelaar J. WALTMAN JR., zijn voor-
handen proefnummers van

DIE WOCHTE,

— Moderne Illustrierte Zeitschrift. —

Prijs per kwartaal f 2,30. Prijs per nummer f 0,20.

Bij den Uitgever J. WALTMAN JR. verschenen onlangs:
DE HAAS en VAN SWAAY,
NATUURKUNDIGE VRAGEN EN
VRAAGSTUKKEN.

f 0,90.

SCHROOT,

BOUWKUNDE.

Inleiding tot de studie van Ijzeren Kappen. Details IIIe
gedeelte (Scharnierverbindingen) 2^e helft, benevens
Spansloten, Moffen, Wartels enz.

Met 4 platen.

f 0,90.

Bij den Uitgever J. WALTMAN JR. is verschenen:

BOUWSTIJLTYPEN

DOOR

J. H. W. LELIMAN, B. I.

Prijs f 1,90

en

Pract. oefeningen in Natuurkunde

voor a. s. Technologen.

Leidraad bij het Onderwijs aan de P. S.

DOOR

DR. M. DE HAAS.

Aflevering II. — Prijs f 1,25.

MINIATUUR-ALBUM VAN DELFT,

formaat 17 × 15 millimeter,

bevat fotografische reproducties van:

HET STADHUIS,
DE NIEUWE KERK,
DE OUDE KERK,
HET STANDBEELD VAN HUGO DE GROOT,
DE POLYTECHNISCHE SCHOOL,
DE SOCIETEIT PHOENIX.

Prijs f 0,50.

Prijs f 0,50.

Uitgave van J. WALTMAN JR, Boekhandel,
Binnenwatersloot